

välle, ettei se ikinä siitä suosta nousisi. Olisi tilalle luotava yhteiskunta, jossa ei olisi rikkaita eikä köyhiä, vaan tasa-arvoisia ihmisiä. Näin ei äiti voinut lapselleen silloin vastata.

Aika kului raadannassa. Anna oli täyteen ikään tulemassa, kun hänen isänsä kuoli pitkän tautivuoteen sairastettuaan. Annan oli lähdeittävä avaraansa maailmaan. Äiti ei voinut yksin hankkia toimeentuloa viidelle lapselleen.

Anna joutui palvelukseen, mutta se tuli hänelle raskaaksi, vastoinkäymisiä ilmeni. Köyhempää väkeä palveluksessa oli työ kovaa ja puute näytteli suurta osaa niinkuin kotonakin. Rikkaissa paikoissa ei myöskään hän ollut tyytyväinen, sillä niissä ei hän osannut tehdä työtä niinkuin vaadittiin. Anna tuli näkemään, että rikkaan palvelija kaikkein enimmäin on ihmisoikeuksia vailla. Palvelija monessa paikassa saa aina olla varpailaan, että ei edes kunnolla syömään kerkiä, hänen kun täytyy täyttää jokaisen perheen jäsenen oikkuja loppumattomiin.

Anna mietti näin: Kun edes palvelijattaret ymmärtäisivät järjestystä niin, että ei voitaisi pakottaa tekemään työtä enemmän kuin kahdeksan tuntia, määrätyn työpäivän, niin voisi silloin pitää itseään ihmisenä. Voisi käyttää aikaansa itsensä valistamiseen ja huvitteluun, mutta alituisessa raadannassa kuoleutuu ihmisestä kaikki paremmat harrastukset kokonaan.

Tällaiset ajatukset kasvoivat Annalle ilman kenenkään ohjausta. Se kurjuus ja vääräys jota hän alinomaan näki, sai hänet ajattelemaan yhtä ja toista.

Anna jätti palveluksen pian ja meni raatajan vaimoksi. Toivoi, että siten hän saisi vapaamman ja helpomman elämän. Mutta onni ei ollut matkassa enempää kuin ennenkään, eikä se voikaan kulkea työläisen mukana. Hän sai kasvattaa useita lapsia ja häiriä niiden kanssa uuvuksiin asti. Jonkun vuoden kuluttua sattui taas onnettomuus, samallinen kuin monelle muulle. Mies kuoli tapaturmassa. Anna jäi lastensa kanssa kulkemaan elämän taivalta, jatkamaan murheista matkaa. Ihmiset keräsivät apua minkä voivat, mutta kirkon kahleissa kulkevat eivät katsooneet sopivaksi tulla apuun, kun Annan sanottiin olevan niiden joukossa, jotka katselivat elämää terveellä järjellä. Anna on nyt niiden joukossa, jotka opettavat lapsilleen uuden ajan opeja ja hylkivät vanhoillisia katsomuksia. Ihnessä virtaa punaista vallankumouksellista verta.

MUISTELMIA HELMI-JÄRVELTÄ. SUOMESTA.

Noin kahdeksan kilometriä Sortavalaista pohjoiseen laskee Laatokkaan n. s. Helylän joki. Joen pohjoisrannalla sattuen Laatokkaan (siis joen ja meren kulmassa) kohoaa ylös suuri, jyrkillä kallioseinillä varustettu vuori, jonka päällä sijaitsee ihana Helmi-järvi.

Jos laulun tekijä "Helmi järvestä" on sattunut kuvaamaan yllä olevaa järveä, ei hän ole erehtynyt. Järvi ei ole kovin suuri, mutta juhannuksen aikaan kesällä, kerrassaan lumoavan kaunis. Siivu menen sanon, me työläisetkin tunnemme kauniin. Järvesä on kahdenlaisia saaria sekaisin, toiset ollen aivan puhtaita kallioista epätasaisia, syvät ja jyrkät rannat, toiset aivan tasapällisiä ja kivettämiä, kasvaen lehtipuita aivan rantoja myöten ja rannat matalat, puiden lat-

vat niin tasassa kun olisi erityisellä huolella hoidettu ja leikattu, vaikka ovat luonnon työtä.

Sen omituisen aseman, sen kauniiden saarten ja kaikenlaisten kalojen rikkauden tähden tekee se kirkkaan kesäisen yön hurmaavaksi liukuskella sen pinnalla, saarissa tai rannoilla. Jos heität onkesi syvään kallio saarelta, saat (syöttisi mukaan) lohja tai ahvenia samoin lehto saarten rannoilta lahnoja haukia, särkiä y. m. kalalajia, verkoilla taas muikkua y. m. Se on siis luonnon merkillisimpiä. Sanottane: mitähän toista, onhan sitä kaunista muuallakin! onhan sitä, mutta menkääpä yhdeksi kauniiksi kesä yöksi Helmi järvelle ja jos ette tunne erilaisempaa viihdytystä siellä kuin miljoonakaupungin keinokeinoissa kauniissa, niin varmaan on tunto hermostonne piiloilla. Monta "tulista" yötä ja päivää olen sen laineilla kiikkunut ja sen saarissa luontoa ihailut.

Tulen ehkä vastaisuudessa kirjoittamaan useampia luonnon ihauuksia Suomesta ja Venäjältä Toverit-taressa.

Toveruudella:

Alfred Hart.

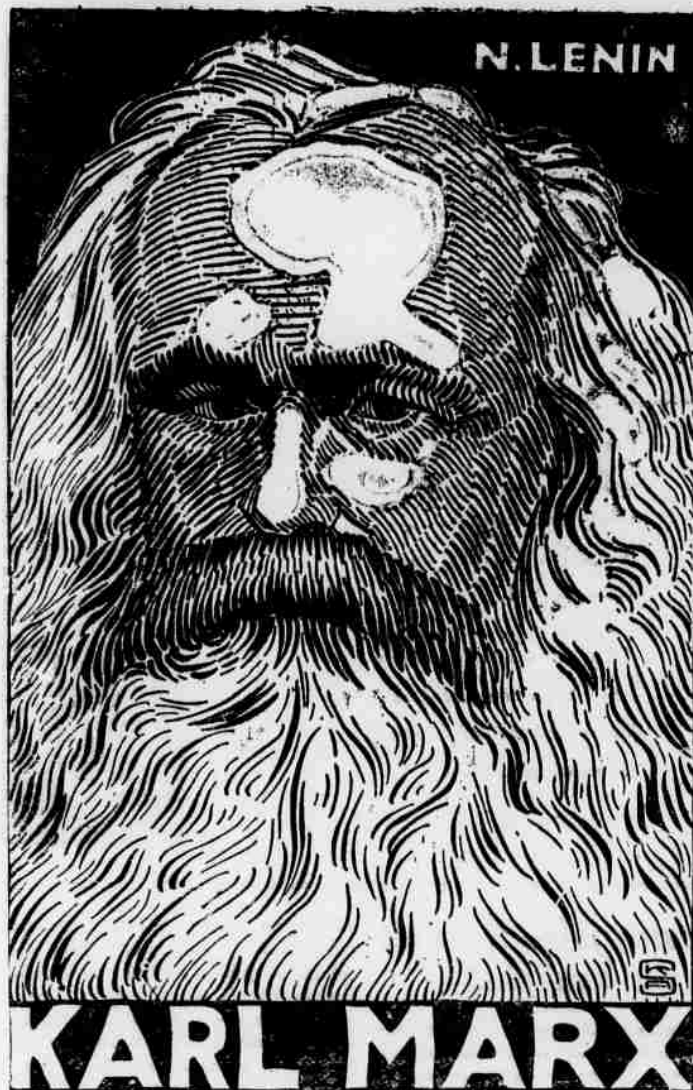
SUURI NUORISOJUHLA MOSKOVASSA

MOSKOVA, elok. — Täällä pidettiin heinäkuun 10 p:nä kolmen päivän kokoonkootuneen kongressin edustajien kunniaksi suuri nuorisokuuhla. Jo kello kymmenen aikaan aamulla liikehti suuria työläisnuorisoujoukkoja kantaa punaisia lippuja ja vallankumouksellisia lauluja laulaen juhla-paikalle. Automobileja, raitiotievaunuja, jotka olivat köynnöksin koristetut ja liputetut, ajoj myöskin kentälle.

Kello 11 avasi juhlan tervetullaispuheella Venäjän kommunistisen nuorisoliiton Moskovan osaston puheenjohtaja. Sen jälkeen suoritettiin monenlaisia urheilukilpailuja. Näiden kilpailujen aikana saapuivat nuorisokongressin osanottajat paikalle ja otettiin heldät vastaan myrskyisin kunnianosotuksin. Nuorisokongressin puheenjohtaja tov. Münzenberg piti puheen nuorille, jotka sen palkitsivat myrskyisin käntentaputuksin. Soittokunta soitti Internationalen. Moskovan osaston sihteeri Zeitlin vastasi Münzenbergin puheeseen. Sen jälkeen piti tov. Sjatskin Venäjän Kommunistisen Nuorisoliiton keskuskomitean puolesta puheen kutsutuille vieraille.

Juhlallisuudet kestivät kello 9 illalla, minkä jälkeen edustajat ja kokoontunut nuoriso alkoi hajautua. Nyt pidettiin lipulla ja köynnöksillä koristetuissa yhdistysluoneustoissa kokouksia, joissa oli tungokseen asti nuorisoa, mistä suuri osa lukeutui puolueettomiin. Ulkomaalaisia vieraita tervehditin aina valtavien suosionosotuksin.

Voita suoraan maidosta. — Koneen, joka valmistaa suorastaan voita kuorimattomasta maidosta, kuuluu kekseen venäläinen insinööri Karpinsky, joka oleskelee Pariisissa. Kymmenessä minuutissa valmistui 10 litrasta maitoa 300 g. voita. Kone on aivan pientä kokoa sekä yksinkertaista rakennetta, mutta suurennettuna voi se tulla tyydyttämään suuremmankin tuotannon tarvetta. Rakenne poikkeaa suuresti tähänastisista separaattoreista.

on nyt painosta ilmestynyt uutuus. Sisältää lyhyen elämäkerrallisen esityksen, sekä selostuksen marxilaisuudesta.

Kirjan hinta on ainoastaan 20 senttiä. Saatavana kaikilta asiamiehiltämme sekä suoraan osoitteella:

TOVERIN KIRJAKAUPPA

BOX 99

Astoria, Oregon.

KIVIHIILENKAIVAJAT

EMILE ZOLA'N kirjoittama jännittävä kuvaus Belgian kivihiilityöläisten elämästä, tunneilmasta, kärsimyksistä ja taisteluista. Kirjassa kuvatut kärsimykset vetävät vertoja Danten "Helvetille". Maanumenissa hautautuneitten tuskat ja toiveet loihditaan esille niin mestarillisesti, jonka vain yksin Zola'n terävä kynä voipi luoda. Hinta ainoastaan 50 senttiä.

Tilataan osoitteella:

Toverin Kirjakauppa,

Box 99,

ASTORIA, OREGON.